

**Božie milosrdenstvo v živote bl. Márie Celesty.
Studne milosrdenstva.**

Na našom prvom stretnutí sme hovorili o Božej láske v živote bl. Márie Celesty. Povedali sme si, že:

Mária Celesta zakúsila vo svojom živote, Božiu lásku, ktorá ju predchádza, že vnímala seba, ako tú, ktorá sa má predovšetkým nechať Bohom milovať! A spolu so sv. Pavlom bude vytrvalo hovoriť: *Nič nás nemôže odlúčiť od Božej lásky! (Rim 8, 39)* Jej krédom sú aj slová sv. Jána: *„My milujeme, pretože on prvý miloval nás... my sme poznali a uverili láske.“ (1Jn 4, 19. 16)*

Z daru Božej lásky vyplýva všetko ostatné, vrátane našej odpovede, našej schopnosti milovať. To vedomie, že sme milovaní je naším DNA, naším genetickým kódom, ktorý nezmenia žiadne okolnosti nášho života!

Pápež Benedikt XVI vo svojej prvej encyklike *Deus caritas est* – Boh je láska hneď v úvode píše: *„BOH JE LÁSKA; a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1 Jn 4, 16)*. Ján v tomto verši ponúka takpovediac syntetickú zásadu kresťanskej existencie: *„Spoznali sme lásku, akú má Boh k nám a uverili sme v ňu.“*

Uverili sme v Božiu lásku – tak môže kresťan vyjadriť svoje základné životné rozhodnutie. Na začiatku toho, že je niekto kresťanom, nestojí etické rozhodnutie alebo veľkolepá myšlienka, ale skôr stretnutie sa s udalosťou, s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie. Ján vo svojom evanjeliu vyjadril túto udalosť nasledujúcimi slovami: „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby každý, kto v neho verí... mal večný život“ (3, 16)...Pretože nás Boh miloval ako prvý (porov. 1 Jn 4, 10), láska už nie je len „prikázaním“, ale je odpoveďou na dar lásky, s ktorým nám Boh ide v ústrety.

Uverili sme v Božiu lásku – tak môže kresťan vyjadriť svoje základné životné rozhodnutie! Ako je to so mnou, ako je to s nami? Urobila som toto rozhodnutie? Pápež Benedikt hovorí, že je to naše základné životné rozhodnutie – čiže rozhodnutie, ktoré má vplyv na celý náš život, na naše vnímanie a interpretovanie nášho života a všetkého, čo tento život tvorí.

Srdcom viery je veriť v lásku Boha ku mne! Verím v jeho lásku, nie v moju! Spása nespočíva v tom, že ja milujem Boha, ale že Boh miluje mňa! Láska, akú má Boh ku mne nie je len láskou voči mne ale láskou vo mne, preto mi dáva svojho Ducha aby miloval vo mne a skrze mňa aj iných!

Toto bola osobná skúsenosť Matky Celesty a má sa stať aj našou – veriť v Božiu lásku a prijímať ju, aby Boh vo mne a cezo mňa miloval iných!

Pre Máriu Celestu Božia láska je Božím milosrdenstvom, ktoré sa prejavuje v jej živote. Keď píše, čo Boh koná v jej živote a v živote iných, uvedomuje si, že Boh koná voči nej milosrdne.

Ako teda vníma Božiu milosrdnú lásku?

1. ***Božie milosrdenstvo ako nezaslúžený dar.*** Boh nás predchádza svojou milosťou! Je vždy prvý v láske k nám. Žijeme, lebo on nás miluje! Sme Bohom chcení a milovaní!

➤ „Od detstva si ma zahrňal výnimočnou láskou a predbiehal si ma svojou milosťou. Keď rozmýšľam o veľkom milosrdenstve, aké si mi daroval, žasnem a v rozpakoch zatajujem dych.“¹

2. Božie milosrdenstvo ako prehojná bezpodmienečná láska. V Božích očiach sme hodní jeho lásky a milosrdenstva. Boh sa nikdy neunaví v láske, nikdy nás neprestane milovať! Je Bohom blízkym, je nám bližšie ako my sebe samým.

➤ *Večná a nekonečná Láska, kto môže opísať tvoje úžasné milosrdenstvo, aké prejavuješ úbohému stvoreniu, ktoré ťa toľkokrát urazilo? Ty, moja láska, nikdy si sa neunavil milovať ma i obdarúvať dobrodeniami. Stále si pri mne, aby som sa nevzdialila od teba, žriedla živej vody.*²

3. Božie milosrdenstvo ako pozvanie milovať. Jeho milosrdná láska nás pozýva milovať, pretože iba láska nás pripodobňuje Bohu. Ak náš Boh – náš nebeský Otec je láska, potom jeho deti vyznačuje láska. Láska je rozpoznávacím znakom jeho synov a dcér! Keď milujeme, otvárame sa ešte viac na prijatie lásky!

➤ *Nedá sa dostatočne vyjadriť láskavosť Božieho milosrdenstva, ktoré pobáda srdce človeka k milovaniu Boha*³.

Môžeme sa pýtať, kde bl. Matka Celesta zakúšala Božie milosrdenstvo? Píše, že sám Pán bol stále pri nej, aby sa nevzdialila od neho – žriedla živej vody. Kde je tá studňa milosrdenstva, kde je ten prameň milosrdenstva, kde prichádzala, aby načerpala život? Kde sú tie „studne milosrdenstva“, kde Ježiš aj nás čaká, aby sa nám dal napiť, aby v nás prúdil jeho život, jeho láska v hojnosti? Kde sú „studne milosrdenstva“, kde čerpali svätí, kde máme prichádzať aj my, a kde máme istotu, že tam je nám preukázané milosrdenstvo?

„Boh sa neobmedzuje len na tvrdenie, že nás miluje, ale robí túto lásku viditeľnou a hmatateľnou. V skutočnosti by láska nikdy nemala byť iba abstraktným slovom. Zo svojej povahy sa prejavuje konkrétne: úmyslami, postojmi, správaním, ktoré sa overujú v každodennom konaní. Božie milosrdenstvo zodpovedá Božej zodpovednosti za nás. Boh sa cíti za nás zodpovedný, želá si naše dobro a chce nás vidieť šťastných, plných radosti a pokoja.“⁴

Studne milosrdenstva

---

1. Tajomstvo vtelenia. Matka Celesta píše, že Božie milosrdenstvo sa zjavilo príchodom Ježiša Krista na tento svet, keď sa stal človekom. On nám priniesol milosrdenstvo.⁵

„Dcéra, pozorne uvažuj o múdrosti nebeského Otca. Otec ma poslal na svet, a tak dal ľuďom svoje srdce ako vzor – vzor pravdy... Z lásky preukázal svojim stvoreniam milosrdenstvo, pomohol im v ich biede a nevedomosti a láskavo ich vykúpil.“⁶

„Boh sa rozhodol prijať našu ľudskú prirodzenosť, v sebe ju posvätiť a učiniť, aby bola schopná prijať pre nás nepochopiteľný dar – hojnosť jeho božskej dobroty a milosrdenstva.“⁷

---

¹ Autobiografia, str. 60

² Autobiografia, str. 42

³ Autobiografia, str. 36

⁴ Pápež František: Misericordes vultus, 9

⁵ Por. Bl. Mária Celesta: Cvičenia lásky, 5. deň

⁶ Rozhovory duše s Ježišom, s. 132

⁷ Duch inštitútu

„Boh Otec na tvoju dušu hľadel s nekonečnou láskou a nehou a prv, než si vôbec začala jestvovať, ťa miloval a túžil ťa obdarovať svojou milosťou a milosrdenstvom. Svätý Duch vyčkával na určený čas, aby vykonal dielo vtelenia a podaroval ti svoje božské dary. Aká obdivuhodná je táto láska! Duša moja, miluj svojho milujúceho Boha, lebo on od počiatku, keď si ešte nejestvovala, zhladal na teba a zamiloval sa do teba. Miloval ťa od večnosti a túžil ťa zahrnúť svojimi nekonečnými dobrodeniami.“⁸

➤ Každého 25. Dňa v mesiaci preto obnovujeme sľuby, tento deň je pamiatkou Ježišovho vtelenia. Matka píše, že vo vtelení sa Boh zasnúbil s človekom, povedal človeku svoje neodvolateľné „áno“. Naše „áno“ je odpoveďou na jeho lásku, jeho „áno“ nám. Tajomstvo vtelenia si pripomíname a ďakujeme zaň každou našou modlitbou Anjel Pána.

Aký dopad má na náš život Kristovo vtelenie:

a) Večný Boh sa stáva vzťahom. Boh vstupuje do hlbokého vzťahu s tým, čo je ľudské, a umožňuje stvoreniu zakúsiť vzťah, ktorý strhne celého človeka – celú jeho osobu, a dá mu naplnenie.

b) Večný je láska. Boh prijíma telo, lebo chce byť viditeľný, chce zjaviť svoju lásku, chce sa nás dotknúť, objasniť...

c) Istota, že som milovaný. Ak Slovo vstúpilo do dejín, tak potom aj moje malé osobné dejiny sa stávajú miestom, kde sú stopy a znamenia večnej lásky. Náš život „horí“ Božou prítomnosťou ako horiaci krík, ktorý videl Mojžiš a z ktorého naň Pán zavolať. Vďaka Ježišovmu vteleniu je naplnená naša najhlbšia túžba – túžba po láske!

d) Sloboda milovať. Láska Boha neuspokojuje iba náš hlad po láske, ale dáva nám schopnosť milovať, a toto je najväčším prejavom Božej lásky k nám! Boh nás pozval milovať tak, ako miluje on! Kto dáva lásku, má skúsenosť, že prijíma omnoho väčšiu lásku, než akou on sám dokáže milovať.⁹

2. Pascha – Veľkonočné tajomstvo - Ježišova smrť a zmŕtvychvstanie. „Preukázal si mi veľké milosrdenstvo, že si zomrel za moju spásu.“

„Láska moja, na svojej hlave znášaš duchovné muky tých, čo trpeli a budú trpieť z lásky k tebe. Prijímaš utrpenie a poníženie, lebo chceš, aby celé telo, ktorého si hlavou, čiže všetci, ktorí ťa milujú, boli zahalení do purpuru tvojej lásky.“¹⁰

„Bože, Slovo, Láska moja, kiežby mi všetky stvorenia svojimi hlasmi pomohli ospievať tvoje veľké skutky, úžasné milosti, dary a bohatstvo, ktoré si nám dal! Vyzliekaš sa, aby si nám ukázal Boha. Kladiš sa na kríž, otváraš svoju božskú náruč a ruky si nechávaš pribité na drevo kríža, aby tvoje hojné milosrdenstvo naplnilo srdce človeka.“¹¹

„Ježišu, Syn lásky, na kríži si žíznil po láske. Strávila ťa milosrdná láska.“¹²

„Ježišu, moja ukrižovaná Láska, potom, ako si odovzdal ducha a zomrel, prebodli tvoje srdce kopijou. Dovolil si to, pretože chceš, aby sme vošli cez túto bránu lásky a zmocnili sa Božích pokladov. Preto na nás z tvojho srdca prúdi tvoja vzácna krv, ktorá ešte zostala v tvojom tele. Obdivuhodné!“¹³

„Krv nepoškvreného Baránka volá k Bohu Otcovi, ale Ježišova krv prosí o milosrdenstvo a zľutovanie pre všetkých hriešnikov, pre tých, ktorí ho zabilí svojimi hriechmi.“¹⁴

⁸ Meditácie na Advent, s. 23

⁹ Por. Amedeo Cencini: Dych života, s. 172- 179

¹⁰ Meditácie na pôstne obdobie, s. 91

¹¹ Meditácie na pôstne obdobie, s. 122- 123

¹² Meditácie na pôstne obdobie, s. 141

¹³ Meditácie na pôstne obdobie, s. 149

¹⁴ Meditácie na obdobie cez rok, s. 46

Križ zostane až do konca sveta nespochybniteľným znakom Božej lásky k nám! Ježiš si tieto znaky lásky ponechal aj na svojom oslávenom tele, a s týmito ranami vystúpil Otcovi, tieto rany, svedčia nie proti nám, ale sú našou najväčšou obhajobou, ak sa do nich ukryjeme, prijmemo jeho lásku, jeho odpustenie! Pamätajme, že boli sme veľmi draho vykúpení, a to nie zlatom a striebrom ale drahocennou krvou Ježiša – Nepoškvrneného Baránka. Boh o nás veľmi bojoval! Nech každý môj pohľad na križ je výkrikom: Tak veľmi ma miluješ! Tak veľmi!

3. Krst. „V tomto žriedle milosrdenstva, Duch Svätý ťa obdaroval svojimi darmi a cnosťami a zaodel ťa do rúcha lásky, ktoré ti svojou krvou získal môj milovaný Syn...“¹⁵

„Vďaka zásluhám Človeka- Boha duša dostala rúcho krstnej nevinnosti a všetky dobrodenia a milosti; získala vstup do raja... Človek- Boh posvätil jej telo, ktoré bolo predtým porušené hriechom, a znovu ju voviedol do rajskej záhrady. Krst jej znovu otvoril bránu raja a dostala ešte vzácnejšie dary a milosti než na začiatku.“¹⁶

Zdá sa, že ako kresťania si ešte stále málo uvedomujeme, čo sa stalo vo svätom krste. Stali sme sa kráľovskými deťmi a dedičmi, a pritom naše rozhodnutia a naše spôsoby sú často voľbou života v otroctve, v neslobode. Tu by som veľmi odporúčala prečítať si doma body z Katechizmu Katolíckej Cirkvi: 1213 - 1274

Chcela by som zdôrazniť naše začlenenie do Kristovho tela, ktorým je Cirkev. Vchádzajúc do spoločenstva s Kristom, vchádzame do spoločenstva s tými, ktorí sú tak isto vštepení do Krista. Keď Kain zabil svojho brata Ábela, Boh sa ho opýtal: Kde je tvoj brat Ábel? A on mu odpovedal: Nevieam. Či som ja strážca svojho brata?¹⁷ Krstom sa vstúpili nielen do spoločenstva s Kristom ale do spoločenstva s inými, boli sme si navzájom zverení, sme strážcami seba navzájom, nemôžem povedať druhému: tvoj život sa ma netýka! Ani: čo sa staráš do môjho života?

4. Sviatosť zmierenia. „Všetky nedokonalosti, ktorých som sa pri svojich skutkoch zo slabosti dopustila, si pozbieral a položil do hlbokkej jamy pod tvojimi nohami. Dal si mi pochopiť, že vo svojej láske si ich úplne zničil a nebudeš na ne hľadiť ani ich pripomínať, pretože tá jama pod tvojimi nohami predstavuje tvoje milosrdenstvo... Môj Pane, daj mi milosť, aby som pri každom nádychu ospevovala tvoje milosrdenstvo, ktoré hojne preukazuješ môjmu úbohému srdcu.“¹⁸

Poznanie vlastných hriechov je pre bl. Máriu Celestu prejavom Božieho milosrdenstva: „Bolo potrebné, aby si v priebehu dlhého času zakúsila vlastnú úbohosť, a tak spoznala pravdu. A toto bolo jedným z najväčších prejavov môjho milosrdenstva voči tebe.“¹⁹

Krv môjho nepoškvrneného Baránka, vypros mi milosrdenstvo, obmy ma a očisti moje srdce zo zloby.²⁰

„Pozri, akú lásku ti prejavil milosrdný Boh, ktorý ťa miluje a chce ťa spasiť. Ak ťa bude diabol pokúšať proti nádeji, ak ti bude pripomínať tvoje hriechy a naháňať ti pochybnosti o tvojej večnej spásy, odpovedz mu, že Ježiš už za teba zaplatil a že konal pokánie namiesto teba.“²¹

¹⁵ Por. Bl. Mária Celesta: Cvičenia lásky, 2. deň

¹⁶ Meditácie na pôstne obdobie, s. 59

¹⁷ Gn 4, 9

¹⁸ Rozhovory duše s Ježišom, s. 121

¹⁹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 140

²⁰ Meditácie na obdobie cez rok, s. 46

²¹ Meditácie na obdobie cez rok, s. 91

„Sviatosť zmierenia umožňuje hmatateľne zakúsiť veľkosť Božieho milosrdenstva.“²²

Vo sviatosťi zmierenia stretávame Krista, ktorý nám chce odpustiť a liečiť rany nášho hriechu, ale ak Ježišovi neukážeme naše rany, nemôže ich vyliečiť.²³

5. Eucharistia. V regulách nachádzame takéto slová o svätom prijímaní: „Ako keď rosa padá na pole, tak ich srdce bude naplnené hojnosťou môjho milosrdenstva...“²⁴ V eucharistii prijímame hojnosť milosrdenstva! Nie trochu, odrobinku ale hojnosť! Ešte stále sme nepochopili dar, ktorý sme dostali! „Najsvätejšia Sviatosť oltára – Bohočlovek, ktorý sa stal vaším pokrmom, je najväčším zázrakom mojej všemohúcnosti a milosrdenstva. Moje milosrdenstvo už nemôže byť väčšie, nemôžem už dať väčší dar, lebo som dal svojho Syna!“²⁵

„Môj najsladší Pane, vzdávam ti nekonečnú vďaku za veľké milosrdenstvo, ktoré mi prejavuješ bez žiadnej mojej zásluhy. Keď som ťa prijala vo svätom prijímaní, otvoril si oči mojej duše a ja som videla, ako do mňa vstupuješ. Počas kratučkej chvíle som nevidela teba samotného, ale vo mne som uzrela teba a seba som videla premenenú na teba, moje jediné dobro, moja prečistá láska.“²⁶

Sv. Ján Pavol II povedal, že vo svätom prijímaní nie ja prijímam Krista, ale on prijíma mňa. Prijíma ma a miluje! A teda veľkým prejavom milosrdenstva voči mne je, že môžem prijímať Ježiša v eucharistii, takto mu dovoľujem aby ma miloval, aby mi prejavil svoje milosrdenstvo, lebo ja nikdy, nikdy nebudem hodná a dosť čistá, aby som ho prijala. Je to on, ktorý sa ku mne skláňa a prijíma ma!

„Duša moja? Prečo sa neraduješ a ned'akuješ Ježišovi za to, že jeho krv ti pri každej svätej omši, ktorá sa slávi v Cirkvi, vyprosuje milosrdenstvo a zľutovanie?“²⁷

Zvlášť ma oslovuje citát z pôstnych meditácií, keď Matka píše rozjímanie o Ježišom pohrebe: „Zanechal si nám Eucharistiu ako pokrm a pamiatku tvojho umučenia a smrti. Takto sa živý pochovávaš do ľudského srdca, nakazeného hriechom nášho praotca Adama a mŕtveho pre hriech, aby mohlo vstať z mŕtvych a dosiahlo opravdivý život v tebe. Až do skončenia sveta sa ty, živý, z lásky pochovávaš do nás mŕtvych, aby sme mohli vstať z mŕtvych a žili novým životom milosti. Chceš ukrižovať a usmrtiť našu hriešnosť, aby v nás mohol rozkvitnúť Boží život lásky, aby si v nás mohol žiť ty sám“²⁸

Pre Matku Celestu každé prijatie eucharistie bolo znovu prijatím krstného rúcha: „Keď sa s tebou spájam vo svätom prijímaní, ty sa vtedy skutočne premieňaš na mňa. Toto spojenie má nekonečné dôsledky, ktoré nedokážeš úplne pochopiť. Dcéra, keď som bol na svete, už len samotné dotknutie sa mojich šiat uzdravovalo chorých“²⁹ ...Preto vždy, keď ma budeš prijímať vo svätom prijímaní, vzbud' si úmysel prijať nanovo v mojom srdci a skrze moju krv krstné rúcho³⁰. A buď si istá, že vždy, keď vstúpiš so mnou do zjednotenia v láske, vyjdeš ešte krajšia a čistejšia.“³¹ Niet lepšieho „štúdia krásy“ ako je naše prijímanie eucharistie! Ježiš – najkrajší spomedzi všetkých ľudských synov nám hovorí, že z tohto nebeského „štúdia krásy“, vždy vychádzame krajšia a čistejšia! ☺

²² Pápež František: Misericordes vultus, 17

²³ Tadeusz Dajczer: Úvahy o viere, s. 71

²⁴ Regula: Denný poriadok – cvičenia cez deň

²⁵ Duchovné cvičenia, december – 18. meditácia

²⁶ Rozhovory duše s Ježišom, s. 142

²⁷ Meditácie na obdobie cez rok, s. 46

²⁸ Meditácie na pôstne obdobie, s. 159

²⁹ Porov. Mt 9, 20-22.

³⁰ Porov. Zjv 7, 14.

³¹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 36

6. Panna Mária. „Boh si vyvolil Máriu za prameň milosti a milosrdenstva.³² Urobil ju nástrojom svojho milosrdenstva, kanálom všetkých svojich milostí.³³ Božia Matka, ty si nástrojom, ktorý vyformoval Boh preto, aby zvíťazilo Božie milosrdenstvo.³⁴ Duša moja, kráčaj spolu s najdrahšou Matkou a už nikdy ju neopušť. Ona bude tvoja učiteľka a sprievodkyňa na cestách tohto sveta. Ona je nekonečným morom Božieho milosrdenstva, z ktorého sa vylieva na všetky stvorenia.³⁵ Mária sa musela stať prameňom a bezhraničným morom milosti. Duch Svätý na ňu hľadel ako na svoju nevestu a túžil skrze ňu vyliat' na zem milosti, dary a čnosti.³⁶

Nedávno som natrafila na nadpis jedného článku: Sebarozvoj s koučkou. Zasmiala som sa, že čo to ľudia nevymyslia. A keď som tak premýšľala o Panne Márii, prišlo mi na um, že niet lepšej „koučky, osobnej trénerky“ ako je ona. Ak to chceme niekde dotiahnuť potrebujeme jej pomoc, lebo ona pozná cieľ, pozná toho za kým ideme, pozná trasu, pozná prostriedky a pozná predovšetkým nás, naše možnosti a schopnosti, naše slabiny, lebo je našou matkou, matkou ktorá miluje! Nie všetci sme rodičmi, ale všetci sme deťmi, a každé dieťa nutne potrebuje k životu matku!

7. Modlitba. Modlitba je pre nás vždy prístupnou studňou milosrdenstva. Skrze ňu spoznáваме Boha aký skutočne je. Ak je naša modlitba pravdivá, naše falošné, pokrivené obrazy Boha padajú. Nie sme to my, ktorí sa snažíme nejako dosiahnuť na Boha, chytiť ho, držať ho, ale je to on, ktorý sa nám dáva poznať, ktorí nás uschopňuje, uvádza nás do jeho ozajstného poznania. Duch Svätý nás v modlitbe vedie práve k tomu, aby sme Boha spoznali ako Otca, ako Boha dobroty, nehy, nesmierného milosrdenstva. Poznanie Boha je veľmi prepojené s poznaním jeho milosrdenstva a s naším sebazpoznaním. Postupne ako poznávame Boha aký naozaj je, poznávame aj seba. Boh nám ukazuje náš hriech, zároveň so svojím odpustením a milosrdenstvom. Táto etapa je veľmi nutná. Iba pravda oslobodzuje: a pravda je, že sme hriešnikmi milovanými bezpodmienečnou láskou. V modlitbe spoznávam vlastnú identitu milovaného Božieho dieťaťa, lebo Duch Svätý sa vo mne modlí a volá: Abba Otče! Dosvedčuje, že som milovaná a zároveň ma usvedčuje z hriechu a pohýna ma k vyznaniu hriechov a volaniu o Božie milosrdenstvo a odpustenie.

V modlitbe teda poznávam Boha, poznávam seba a poznávam mojich blízkych – spoznávam ich ako mojich bratov a sestry. Preto ovocím modlitby je súcitiť, láska voči blízkym. Modlitba rozširuje a zmäkčuje moje srdce, rozohrieva moje srdce a robí ho schopným prijať iných. Som schopná prijať iných ak som dovolila aby Iný – Boh, zaujal moje srdce.

Milosrdenstvo v modlitbe zakúšame aj v tom, že modlitba nám neskutočne zjednocuje život, usporadúva ho, vnáša doň poriadok, harmóniu, súlad, pretože v modlitbe dávam Bohu prvenstvo v mojom živote, modlitbou dávam najavo, že Ty Bože si najdôležitejší ako všetko iné!³⁷

„Môj duch stále volá k tebe neutíchajúcim volaním, lebo ty si môj Boh, moje nekonečné a večné milosrdenstvo. Môžem ti všetko povedať a som si úplne istá, že vo všetkých mojich potrebách nájdem útočisko a liek.“³⁸ Toto môže povedať človek, ktorý vie komu uveril, ktorý vie Kým je milovaný a koho jeho srdce miluje!

„Boh nám prichádza na pomoc, keď ho vzývame. Je krásne, že sa denná modlitba Cirkvi začína slovami: „Bože, príď mi na pomoc; Pane, ponáhľaj sa mi pomáhať“ (Ž 70, 2).

³² Meditácie na Advent, s. 71

³³ Tamže, s. 73

³⁴ Tamže, s. 60

³⁵ Tamže, s. 42

³⁶ Tamže, s. 29

³⁷ Por. Jacques Philippe: Modlitba škola lásky, s. 23

³⁸ Rozhovory duše s Ježišom, s. 126

Pomoc, ktorú vzývame, je už prvým krokom Božieho milosrdenstva voči nám. On nám prichádza pomôcť v našej slabosti, v ktorej žijeme. Jeho pomoc spočíva v tom, že nám umožňuje zachytiť jeho prítomnosť a blízkosť. Deň čo deň sa aj my, dotknutí jeho súcitom, môžeme stávať súcitnými voči druhým.³⁹

„Všetky skutky, všetky kroky Boha-človeka, každý nádych jeho presväteho života bol láskou. Z lásky v noci nespál a modlil sa za teba, za nás k svojmu Otcovi. Ustavične na teba myslel a hľadel na teba očami svojho milosrdenstva a zľutovania. Očakáva, že sa budeš k nemu utiekať, pretože ti chce pomáhať v твоjich potrebách.“⁴⁰

Je to úžasné, že Ježiš nám chce pomáhať, chce, aby sme sa otvorili pre jeho pomoc, pretože všetky veľké veci na tomto svete, všetky skutočne dobré a veľké diela sa rodia z modlitby! To, čo najviac dnes svet potrebuje je modlitba. Z nej sa rodia všetky obnovy, uzdravenia, hlboké a plodné zmeny v spoločnosti.⁴¹ Sme veľmi chorí priam umierajúci a uzdraviť nás môže jedine kontakt s nebom, živý vzťah s Kristom!

„Modlitba je volaním duchovnej biedy a vnútornej prázdnoty človeka, aby ju Duch Svätý naplnil svojou prítomnosťou a silou.“⁴²

8. Božie Slovo. „Váš život nech sa riadi pravdami, ktoré môj milovaný Syn učí vo svätom evanjeliu, v ktorom sú ukryté všetky poklady neba, ono je prameňom života.“⁴³

„Kráľ môjho srdca, svojím slovom si ma stvoril a povolal si ma z nebytia k bytiu; v tvojom slove mám život. Tvoje slovo sa splnilo a vďaka tomu teraz žijem v tebe.“⁴⁴

„Moje jediné Dobro, tvoje slová sú duch a život; s obdivuhodným účinkom ma neprestajne obnovujú v čoraz väčšom dobre...Ty pôsobíš to, čo hovoríš.“⁴⁵

Pre Matku Celestu Božie slovo – Sväté písmo to nebolo „čosi“ ale „Ktosi“. V Božom slove spoznávala Božiu milosrdnú tvár, tam stretávame aj my Boha, spoznávame aký naozaj je, spoznávame jeho konanie, jeho myslenie, spoznávame city jeho Srdca! Otvárajme každý deň Sväté písmo, Boh nám chce dávať život, chce nás viesť, chce aby v nás pulzoval jeho život!

➤ Tvoje slovo mi vracia život. Ž 119, 50

➤ Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch. Ž 119, 105

9. Život. Bl. Mária Celesta vníma celý svoj život a všetko, čo ho tvorilo ako zjavenie Božej milosrdnej lásky. Už svoje narodenie vníma ako prejav milosrdenstva, takto píše v knihe Rozhovory duše s Ježišom: „Mala som narodeniny. Bola to vigília sviatku Všetkých svätých (čiže 31.10), deň, v ktorom si ma vo svojom milosrdenstve vyviedol z lona matky na svetlo sveta.“⁴⁶

„Vo všetkom žiari oheň milosrdnej lásky môjho Boha!“⁴⁷ Boh mi zjavuje svoje milosrdenstvo cez všetko: cez ľudí, udalosti, situácie, cez požehnanie, ťažkosti, utrpenie... Ak teda Boh mi preukazuje skrze to všetko svoje milosrdenstvo, pozýva ma na cestu prijatia iných ľudí – príjemných aj nepríjemných, situácii, okolností, a koniec koncov aj seba. Som „objektom“ jeho milosrdenstva a preto som pozvaná žiť hlbokým seba prijatím!

³⁹ Pápež František: Misericordes vultus, 14

⁴⁰ Meditácie na Advent, s. 127

⁴¹ Por. Jacques Philippe: Modlitba škola lásky, s. 5

⁴² Tadeusz Dajczer: Úvahy o viere, s. 163

⁴³ Plán večného Otca

⁴⁴ Meditácie na pôst, s. 70

⁴⁵ Rozhovory duše s Ježišom, s. 119

⁴⁶ Rozhovory duše s Ježišom, s. 123

⁴⁷ Rozhovory duše s Ježišom, s. 136

„Nikdy neprestanem ohlasovať milosrdenstvo, ktoré mi tak hojne preukazuješ.“⁴⁸
Ježiš chce žiť spolu s tebou a prejavíť ti svoje milosrdenstvo, aby si ho aj ty mohla milovať a vlastniť.⁴⁹

„Nech tvoj život je neustálym vzdávaním vďaky za moje milosrdenstvo!“⁵⁰ Bolo by krásne, ak by sme si vzali k srdcu tieto slová ako motto nášho života: Neustále vzdávať vďaky za Božie milosrdenstvo! Vďačnosť je najlepším liekom na našu nespokojnosť, porovnávanie sa, zatrpknutosť!

.....

Ukázali sme si teda, kde nás Boh očakáva, aby nám prejavil svoje milosrdenstvo. Prichádzame k týmto prameňom, čerpáme z nich, pijeme z nich živú vodu? Ako vyzerajú tieto studne milosrdenstva v mojom živote? Sú hlboké, udržiavané? Alebo sú mnou zabudnuté, zasypané? Chodím pre vodu ku týmto studniam, alebo som si vykopala „cisterny?“ A prorok Jeremiáš hovorí, že ak opúšťame Pána, prameň živej vody, kopeme cisterny, ale tieto cisterny nielenže nemajú živú vodu ale na dodatok sú ešte aj deravé.⁵¹ Ako je to so mnou? Keď pijeme z týchto studní prijímame do seba Kristov život, sme takpovediac reanimovaní, oživovaní. Koľko je dnes akože živých ľudí, ale tak naozaj mŕtvych!?

A ešte jedno dôležité upozornenie hlavne čo sa týka prijímania sviatostí: Ak pristupujem k týmto studniam bez viery, ak nerozvíjam svoju vieru, prichádzanie k týmto studniam neprináša v mojom živote ovocie. Dogmatická teológia zdôrazňuje, že hoci sviatosti pôsobia vlastnou silou, v prípade nedostatku viery neprinášajú ovocie, alebo prinášajú iba veľmi malé ovocie.⁵² Milosť potrebuje otvorenie a vnútornú dispozíciu. Povedzme si príklad: na jar ideme siať semená zeleniny, vysádzame kvety. Semeno má v sebe život, je schopné vyklíčiť ale inak jeho život bude vyzerat' v dobre prekyprenej, pohnojenej, očistenej od buriny pôde a inak v skalnatej, plnej buriny zemi! Problém nebude v semienku, ktoré sejeme, ale v pôde. Boh je silný a chce konať v našom živote zázraky svojho milosrdenstva, ale nájde nás otvorených, nájde v nás ochotné srdce, nájde v nás priestor, ktorý môže naplniť svojimi darmi? Nájde v nás vieru? Nájde v nás lásku? Nájde v nás smäd po láske?

Dráma Boha, ktorý je láska spočíva v tom, že nemôže rozlievať svoju lásku naplno, že ňou nemôže zalíť ľudskú dušu, ktorú bezhranične miluje. Boh stále hľadá otvorené srdcia, do ktorých by mohol neobmedzene vlievať svoju nekonečnú lásku.⁵³

Zidentifikovali sme tak symbolicky deväť „studní milosrdenstva“ prítomných v živote bl. Matky Celesty, ktoré sú dostupné aj pre nás. Deväť mesiacov dieťa rastie pod srdcom matky, týchto deväť studní môže byť symbolom nášho života, nášho rastu v Kristovi, dozrievania do skutočného života!

⁴⁸ Rozhovory duše s Ježišom, s. 67

⁴⁹ Meditácie na obdobie cez rok, s. 53

⁵⁰ Duchovné cvičenia, december – 18. meditácia

⁵¹ Por. Jer 2, 13

⁵² Por. Tadeusz Dajczer: Úvahy o viere, s. 150

⁵³ Tadeusz Dajczer: Úvahy o viere, s. 179